

[Kulturministeren]

Inden vi tager fat på det spørgsmål, synes jeg det var rart at se den endelige rapport. Derefter har jeg tænkt mig at tage et møde med Forfatterforeningen – det har jeg lovet dem, og det lever jeg selvfølgelig op til – og så kan det meget nemt blive resultatet, at der nedsættes et udvalg for at se på en sådan lovgivning.

Man kan umiddelbart undre sig over, at vi har en lovgivning, når det gælder en række andre områder: musik, teatre, museer osv., men vi har ingen, når det gælder litteratur. Også jeg har såmænd undret mig.

Hr. Duetoft fremhævede i forlængelse af fru Marianne Jelveds indlæg betydningen af regionernes kulturudveksling, som jeg allerede har bekræftet som noget, tror jeg, der vil vinde frem i de kommende år som noget værdifuldt.

Hr. Duetoft fremhævede også turismens betydning i denne sammenhæng. Det er der selvfølgelig ingen tvivl om, men det afhænger naturligvis af, hvordan man formidler sin turisme. I den udstrækning vi forsøger at gøre det i Danmark – vi har jo et samarbejde med turistorganisationerne, søger at skabe bedre muligheder for besøg på vore museer; tag et helt aktuelt eksempel, nemlig ønsket om, at Det Kongelige Teater også i nogle uger om sommeren kunne være åbent og tilgængeligt for turister, også som et led i den kulturelle udveksling – kan jeg kun sige, at det er vi meget åbne over for, og det er et samarbejde, der allerede eksisterer.

Min taletid er udløbet, og derfor skal jeg ikke nu tage stilling til spørgsmålet om Danida, men hvis jeg må have lov, hr. formand, at svare en enkelt ordfører, som jeg ved skal videre.

Det er hr. Søren Hansen, der harcelerede – sådan vil jeg opfatte det – noget over, at vi ikke i højere grad var opmærksom på, at komponisten Carl Nielsen skal fejres i år. Nu mener jeg, at det mest spændende da er, hvis det markeres i udlandet, og det sker ifølge hr. Søren Hansen allerede. Må jeg dertil føje, at det er vi også fuldt opmærksom på herhjemme, idet der er nedsat et særligt Carl Nielsen-udvalg under Musikrådet, som har fået til opgave at fremme alt det, der kan fremmes i anledning af en så markant begivenhed. Og så vidt jeg er orienteret, er der mange projekter og arrangementer under forberedelse.

Derfor kan jeg kun sige til hr. Søren Hansen, at det står bedre til, end vi fik indtryk af her; det mener jeg helt bestemt.

Jeg skal gerne vende tilbage til de øvrige ordførere i næste omgang.

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal takke for kulturministerens svar til mig. Jeg mener ikke, at det fører til noget, at vi står her og diskuterer frem og tilbage, hvad kulturministeren mener, der er sket efter Brandbjergkonferencen, for det kan meget let gå hen og blive en strid om ord.

Når kulturministeren siger, at det, at der er blevet afsat 1 mio. kr. ekstra på finansloven, har noget direkte med Brandbjergkonferencen at gøre, så må jeg måske tro, at det har det. Jeg ved – nu nævner ministeren også andre ting – at kulturattachéen i Bruxelles er en direkte følge af Brandbjergkonferencen. Jeg mener faktisk, at jeg har hørt om det. Allerede ovre på Brandbjerg havde jeg hørt om det ad anden vej.

Jeg synes heller ikke, at der er grund til at tage den diskussion her, for sådanne konferencer fører jo frem og tilbage. Jeg nævnte bare, at i redegørelsen stod der, at efter den konference var der holdt et møde med Dansk Kunstnerråd. Derfor tog jeg det frem, og så håbede jeg, at der var sket noget mere. Det er jeg nu blevet bekræftet i; der er altså sket noget mere, og det takker jeg for.

Så siger ministeren, at højskolebevægelsen gør nogle ting med hensyn til Østeuropa. Det synes jeg er fint, og det ved jeg udmærket godt at den gør, men det, jeg sagde, var: Hvad gør ministeriet aktivt for at hjælpe dem og støtte dem og eventuelt provokere nogle flere ting frem? Det synes jeg er vigtigt.

Det eneste overhovedet, min kritik af ministeren gik på i denne sammenhæng, var, at jeg ønskede en mere fremadrettet indsats. Jeg ønskede i virkeligheden, at jeg kunne rose ministeren endnu mere, end jeg normalt gør, at jeg virkelig kunne føle, at der skete noget.

De 2–3 punkter, jeg ikke nåede i min indledende ordførertale, vil jeg lige nævne meget kort.

Filmområdet er et af dem, hvor ministeren og ministeriet kan være aktive måske uden at bruge for mange penge, fordi danske filmarbejdere allerede har lagt en god grund med Oscars og andre belønninger. Det bør vi følge op, og her skal ministeren være hurtig, for den glæde, vi har af, at de gør noget, varer jo desværre kun kort. Allerede om et par år er der ingen, der hu-